

”Facebook ”- ”Superystävä Barnabas”

Sataman Ilta 6.3.2021

Arto Malmberg

Messikysymykset ovat tekstin lomassa punaisella.
Keskittykää niihin kysymyksiin mitkä tuntuvat ajankohtaisilta.
Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen Jumalan Pyhän Hengen vaikutusta kokoontumiseen.
Arto ottaa mielellään vastaan ”kaikenkarvaista palautetta” opetukseen ja kysymyksiin liittyen.
arto@satamaseurakunta.fi

Tässä opetusarjassamme ”Facebook” tutustumme joihinkin Raamatun henkilöihin hieman tarkemmin. Ensivaikutelma heistä voi olla, että he ovat lähinnä sivuhenkilöitä. Tarkemmin tapahtumiin syvennyttyä voi kuitenkin havaita että heillä on ollut Jumalan valtakunnan eteenpäin viemisen kannalta merkittävä rooli. Suurimmaksi osaksi taitaa olla niin, että Jumalan suuri suunnitelma etenee pääosin ”sivuhenkilöiden” kautta.

Kaikkea ei Raamattu kerro näistä sivuhenkilöistä ja osa tiedoista perustuu perimätietoon tai päättelyyn. Uskon kuitenkin että näiden ihmisten elämään tutustuminen antaa meille paljon ajattelemisen aihetta ja haastaa omaa elämäntapaamme Jeesuksen seuraajana.

Tänään tutustumme ”Superystävä Barnabakseen”. Kun olen valmistellut tätä aihetta olen todennut, että opetustiimin tälle opetukselle antama nimi on osunut kohdalleen.

Lähdetään siis Barnabaan matkaan...

1. Esimerkillinen opetuslapsi

Barnabas mainitaan ensimmäisen kerran Apostolien teoissa

**Niinpä Joosef, jota apostolit kutsuivat Barnabaaksi - se on käännettyinä:
kehoittaja - leeviläinen, syntyisin Kyprosta,
myi omistamansa pellon, toi rahat ja pani ne apostolien jalkojen juureen.
Apt 4:36-37**

Joosefista eli Barnabaksesta kerrotaan noissa jakeissa lyhyesti, mutta toisaalta aika monta asiaa.

Hän oli leeviläinen eli pappissukua. Barnabas oli syntynyt Kyproksella. Kypros on koillis välimerellä oleva saari, muutaman sadan kilometrin päässä Israelin rannikosta. Raamatusta tiedämme, että hänen sukulaisiaan asui Jerusalemissa. Hänen serkkunsa Johannes Markus ja tämän äiti Maria.

Joosef nimi tarkoittaa suomeksi, hän (Herra) lisää eli kartuttaa.

Joosef, jota myöhemmin kutsutaan Barnabaksesi, sai lisänimensä apostoleilta.

Syy tuolle lisänimelle on todennäköisesti tullut hänen tavastaa toimia ja vaikuttaa.

Barnabas oli ”lohdutuksen”, ”kehoituksen”, ”rohkaisun”, poika. Niin tuon kreikan sanan ”paraklēseos” voisi kääntää.

Novumin selityksen mukaan paraklēsis sanan sävy on useimmiten lohduttava ja kehottamisessa on siten rohkaiseva sävy. Se kutsuu Jumalan armoon ja rohkaisee evankelumin sanoman pohjalta. Se kehottaa pyhitykseen ja samalla tekee selväksi miten se on mahdollista, Jumalan armon ja voiman kautta.

Joosefin saama uusi nimi kertoo millaisesta miehestä on kysymys ja kun seuraamme Barnabaan edesottamuksia, tuo kuva vahvistuu entisestään.

Hän oli valmis myös luopumaan omastaan. Möikö Barnabas kaiken omistuksensa, sitä emme tiedä. Joka tapauksessa hän antoi mittavan panoksen seurakunnan hyvinvoinnin eteen, hän oli antelias.

Sovellus: Barnabaan tavassa toimia on meille esimerkkiä tähän päivään.

Tunnistammeko omassa henkilökohtaisessa toimintatavassamme, lohdutuksen, kehoituksen ja rohkaisun elementtejä?

Entä millainen on seurakuntamme henki, löytyykö sieltä nuo samat elementit? Jollei, niin parasta on lähteä liikkeelle omasta käyttäytymisestä.

Antamisen suhteen on hyvä aloittaa kymmenysten antamisella. Ja kun antaa, tulee antaa sillä mielellä, että annan Jumalalle, enkä ihmisille.

1. Mitä asioita voisin oppia ja soveltaa Barnabaksen elämästä omaan elämäni ja miten?

2. Ennakkoluullottomuutta

Ja kun hän (Saul) oli tullut Jerusalemiin, yritti hän liittyä opetuslapsiin; mutta he kaikki pelkäsivät häntä, koska eivät uskoneet, että hän oli opetuslapsi. Mutta Barnabas otti hänet turviinsa ja vei hänet apostolien tykö ja kertoi heille, kuinka Saulus tiellä oli nähnyt Herran, ja että Herra oli puhunut hänelle, ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti julistanut Jeesuksen nimeä.

Apt 9:26-27

Saul oli kokenut kääntymyksen liki 300km:n päässä Damaskoksessa ja todennäköisesti kolme vuotta aiemmin. Kiihkomielisen kääntymykseen ei ollut helppo uskoa. Vähintäänkin mieleen on tullut ajatus, tämä saattaa olla ansa ja oli riski lähestyä tuota miestä.

Barnabas oli valmis ottamaan tuon riskin. Hän on ollut ennakkoluuloton ja rohkea. Hän oli uskonut, että Saulinkin kaltainen vainooja voi muuttua. Varmasti Pyhä Henki oli hänelle asiasta puhunut, kenties muillekin mutta hän otti nuo rohkeat askeleet ja toimi näin sillanrakentajana.

Sovellus

Millaisia sillanrakentajia me olemme. Seurakunnan kynnyks meinaa usein olla varsin korkealla. Meillä täällä Telakalla seurakunnan toimipisteellä ulko-oven edessä on

kolme kiviporrasta, mutta henkisesti tuossa ovella voi olla vastassa suorastaan kiinan muuri.

Tarvitaan Barnabaksia, jotka tuovat seurakunnalle vieraat sisälle seurakuntaan. Se tarkoittaa riskin ottamista. Jotta voimme tavoittaa uusia ihmisiä, meidän on itsemme mentävä epämukavuusalueelle. Meidän on turha odottaa että uskosta osattomat tulevat omalle epämukavuusalueelleen.

Luonnostamme lämpenemme sisäänpäin. Vaatii jatkuvaa skarppaamista ja määrätietoista toimintaa siihen suuntaan että huomioimme täysin ulkopuoliset ihmiset, kuin myös keskellemme uskaltaneet uudet ihmiset.

Sisälle uskaltaneiden uusien kävijöiden huomiointi on ollut seurakunnassamme vahvuus ja jotta se säilyy sellaisena, sen eteen on tehtävä määrätietoista työtä. Nyt kun on korona aika, toistemme huomioinnin tärkeys korostuu entisestään.

2. Millaisia riskejä haluan ottaa tutustuttaakseni ihmisiä Jeesukseen?

3. Mitä tarkoittaisi minulle mennä epämukavuusalueelle, jotta voisin tavoittaa uskosta osattomia?

3. Oikea mies oikeaan paikkaan

Palataan Barnabaan vaiheisiin. Antiokiaan syntyi ensimmäinen seurakunta, jossa oli sekä juutalais- että pakanakristittyjä, enimmäkseen kreikkalaisia. Siellä alettiin uskovia nimittämään ensimmäistä kertaa kristityiksi. He olivat kristuslaisia Kristuksen seuraajia.

Ja sanoma heistä tuli Jerusalemin seurakunnan korviin, ja he lähettivät Barnabaan Antiokiaan.

Ja kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, niin hän iloitsi ja kehoitti kaikkia vakaalla sydämellä pysymään Herrassa.

Sillä hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi paljon kansaa.

Niin hän lähti Tarsoon etsimään Saulusta, ja kun hän oli hänet löytänyt, toi hän hänet Antiokiaan.

Apt 11:22-25

Barnabas on ollut alkuseurakunnan luottomies. Barnabas iloitsi toisten kokemasta siunauksesta. Hän halusi olla rakentamassa ja tukemassa toisten aloittamaa työtä. Barnabas osasi nähdä tarpeen ja siihen sopivan ratkaisun; osasi tunnistaa ihmisten kutsumuksen ja ohjata heitä oikealle paikalle oikeaan aikaan

Barnabaan vahvuus näyttäisi olleen hänen saamansa nimen mukainen, kehoittaja, rohkaisija.

Hänestä annetaan hyvä todistus ”hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa”.

Hänen työnsä myös kantaa hedelmää, on näkyvää ja tehtävää on varmasti paljon.

Kuitenkin hän lähtee kaiken tämän keskeltä etsimään Saulusta reilun 200 km päähän Tarsoon.

Minulle tämä kertoo Barnabaksesta sen että hän on kuuliainen Pyhän Hengen johdatukselle. Hän on valmis jättämään näkyvän ja hedelmällisen työn.

Hän on kiinnostunut yhdestä ihmisestä ja on valmis tekemään työtä yhden ihmisen eteen. Barnabaalla on tärkeä rooli Sauluksen kasvamisessa tehtävänsä.

Sovellus:

Millainen on minun asenteeni Jumalan palvelemisessa.

4. Kuinka innokas olen Herran työssä?

5. Iloitsenko toisen hedelmää kantavasta työstä?

6. Iloitsemmeko toisen seurakunnan menestyksestä ja olemmeko tukemassa sitä?

7. Olenko rakentamassa ja rohkaisemassa?

8. Haluanko tehdä ainoastaan näkyviä ja mielestäni merkittäviä asioita?

9. Kuinka tärkeää minulle on yksi ihminen ja hänen johtamisensa Kristuksen tuntemiseen?

Aika-ajoin on syytä miettiä omia motiivejaan ja tekemistään.

Nuorena uskovana kokiessani voimakkaan hengellisen heräämisen, halusin tavoittaa Jeesukselle suuren määrän ihmisiä. Jossain vaiheessa tajusin että innossani ja kiireessäni ohitinkin ihmisiä, joiden kohdalle minun olisi pitänyt pysähtyä.

Oman väsymyksen ja uuvahtamisen keskellä ihmisen arvo ja merkitys alkoi kirkastumaan. Tärkeä vaikutus oli sillä että ymmärsin kuinka arvokas olen Jumalalle. Kuinka paljon Jumala oli valmis uhraamaan tähteni ja kuinka paljon hän minuakin rakastaa.

4. Mentorointia

Antiokiaan tuli profeettoja Jerusalemistä ja eräs heistä, Agabus, ilmoitti Hengen vaikutuksesta että tulee suuri nälänhätä. Niin myös tapahtui ja sen seurauksena Antiokian uskovat päättivät lähettää avustusta Jerusalemin uskoville.

11:30 Ja niin he tekivätkin ja lähettivät sen vanhimmille Barnabaan ja Sauluksen kätten kautta.

12:25 Ja Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemistä toimitettuansa avustustehtävän ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin.

Apostolien teot

Barnabas ja Saulus ovat kuin paita ja peppu. Jokapaikassa yhdessä.

Ajatelen etten pahasti tulkitse väärin, jos sanon että Barnabaan ja Saulin välillä oli mentorointi suhde.

Tässä vaiheessa Barnabas vielä mainitaan ennen Saulusta kokeneempana heistä kahdesta.

Tällä Jerusalemin avustusreissulla heidän tiimiinsä tulee mukaan Johannes Markus. Markus oli Barnabaan serkku (Kol. 4:10) ja hänen äitinsä Marian koti oli keskeinen paikka Jerusalemin seurakunnalle (Ap.t. 12:12)

10. Onko sinulla mentorointisuhdetta kenenkään kanssa? Miten sellaisen voisi saada?

5. Seurakunnallisen lähetyksen synty

Ja Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännysruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja Saulus.

Ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut."

Silloin he paastosivat ja rukoilivat ja panivat kätensä heidän päällensä ja laskivat heidät menemään.

Niin he Pyhän Hengen lähettäminä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyproon.

Apostolien teot 13:1-4

Näissä jakeissa näemme seurakunnallisen lähetystyön syntyvaiheet.

Tähän asti evankeliumin levittäminen on tapahtunut joko vainojen seurauksena tai yksittäisten yliluonnollisten ohjausten johdosta

Antiokiaan oli syntynyt ensimmäinen multietninen seurakunta. Se osaltaan valmisti tietä sille, että evankeliumia lähdettiin julistamaan yli etnisten, sosiaalisten ja maantieteellisten rajojen!

Antiokian seurakunnan johtajistokin oli sosiaalisesti, maantieteellisesti ja kokemuksellisesti kirjava joukko.

Simeon; Niger = tummaihoisen, tod.näk. juutalainen Pohjois-Afrikasta

Lukios; kyreneläinen, Pohjois-Afrikasta

Menahem/Manaen; Herodeksen (Antipas, hallitsi 4 eKr. - 39 jKr.) "kasvinkumppani," saattoi kuulua palatsin orja/palvelija talouteen, kasvoi Herodeksen kanssa ja oli myöhemmin vapautettu. Hänellä tuli todennäköisesti korkeasta sosiaalisesta tasosta ja hänellä oli yleismaailmallista kokemusta, sekä korkeahko ikä, arviolta 65 v. Ikä on arvioitu Herodes Antipaksen iästä.

Sovellus:

Näistä jakeista nousee seurakuntapohjaisen lähetystyön periaatteita:

- Lähetettävät henkilöt kokevat henkilökohtaisesti kutsumuksen tehtävään.
- Yhteinen rukous ja paasto on olennainen osa Jumalan tahdon tunnistamisessa. Jos Antiokian seurakunta tarvitsi tätä, sitä tarvitsemme mekin.
- "Kätten päälle paneminen;" kertoo meille siitä kuinka yhteisö, seurakunta tunnistaa ja tunnustaa lähetettävien kutsun. Se kertoo meille myös siitä että seurakunta sitotuu lähetteihinsä ja on heidän tukenaan.
- Seurakunta lähettää siihen työhön mihin Jumala on henkilöt kutsunut.
- Kaikessa tässä tarvitaan Pyhän Hengen vaikutusta, niin yksilö kuin yhteisön tasolla

11. Yhteinen rukous ja paasto mainitaan useassa kohtaa seurakunnan elämässä. Miten tämä toteutuu seurakuntamme elämässä?

12. Miten voisin olla osaltani edistämässä sitä?

6. Barnabaan ja Paavalin lähetysmatka

Barnabas ja Paavali, mukanaan Johannes Markus palvelijana aloitti ensimmäisen lähetysmatkansa Kyprosta Barnabaan syntymäseudulta.

Paikakuntien nimet, Seleukia, Kypros, Salamis, Pafos, vilahtalee tekstissä ja tekstiä lukiessa apostolit kulkevat ajatustemme nopeudella paikasta toiseen.

Todellisuudessa matkan teko oli huomattavasti hitaampaa :).

Tämä ensimmäinen lähetysmatka kesti arviolta kolme vuotta.

Pamfylian perge oli paikka, jossa Johannes Markus erosi heistä ja palasi Jerusalemiin. Raamattu ei tarkemmin kerro eron syytä, mutta etukäteen suunniteltua se ei selvästikään ollut.

Seuraavaksi oli Pisidian Antiokia, jossa Paavalin synagoogassa pitämä puhe on taltioitu. Paavalin ja Barnabaan toiminta saa kaupungin kuohuksiin, osa uskoo ja osa ei. Herran sana leviää koko maakuntaan. Tuolta Pisidian Antiokiasta heidän piti siirtyä vainon vuoksi eteenpäin Ikonioniin.

Ikonionissa toistui lähes sama kuin Antiokiassakin. Osa halusi lähteä seuraamaan Jeesusta ja osa ei. Ne jotka eivät halunneet, pistivät kamppoihin tosissaan ja yrittivät saada muitakin vastustamaan Barnabaan ja Paavalin toimia. Jossain vaiheessa he vainon vuoksi siirtyivät toisaalla ja siellä taas julistivat evankeliumia.

Mutta kun pakanat ja juutalaiset ynnä heidän hallitusmiehensä mielivät ryhtyä pahoinpitelemään ja kivittämään heitä, ja he sen huomasivat, pakenivat he Lykaonian kaupunkeihin, Lystraan ja Derbeeniin, ja niiden ympäristöön. Ja siellä he julistivat evankeliumia.

Apt 15:5-7

Lystrassa syntymästään saakka mies parantui ja siitäkösi väki innoistui pitämään heitä jumalina. Vaivoin he saivat estettyä ihmisiä uhraamasta heille. Sen jälkeen sama vainonkaava toistui.

Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolelleen ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi.

Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeeniin.

Apt 14:19-20

Kun he olivat julistaneet evankeliumia Derbessä, lähtivät he paluumatkalle samojen kaupunkien kautta mistä olivat tulleet. Mikä oli silloin heidän agendansa?

ja vahvistivat opetuslasten sieluja ja kehoittivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: "Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemään sisälle Jumalan valtakuntaan."

Ja kun he olivat valinneet heille vanhimmat jokaisessa seurakunnassa, niin he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon he nyt uskoivat.

Apt 14:22-23

Jokapaikassa missä he kulkivat he julistivat sanaa, vainosta ja vastustuksesta huolimatta. Ja lopulta he palasivat Antiokian seurakuntaan, sinne mistä olivat lähteneet lähetysmatkalle ja kertoivat ”kuinka Jumala oli ollut heidän kanssansa ja tehnyt suuria ja kuinka hän oli avannut pakanoille uskon oven”.

Tästä lähetysmatkasta käytetään yleisesti nimitystä Paavalin ensimmäinen lähetysmatka. Parempi nimi olisi Paavalin ja Barnabaan lähetysmatka.

Koko matkan mukana oli myös Barnabas ja alussa hänet mainitaan ensin heistä kahdesta. Pafon kohdalla järjestys muuttuu ja Saulia aletaan kutsua Paavaliksi. Tämän voi tulkita niin, että Paavalin siivet ovat alkaneet kantamaan. Barnabas on siirtymässä pikkuhiljaa taka-alalle, joskin edelleen hän on vahvasti mukana työssä ja tukemassa Paavalia kutsumuksessaan.

Sovellus: Barnabaksen kehoituksen ja rohkaisun hedelmää voi nähdä Paavalin elämässä ja hänen kasvussa kutsumuksensa työhön. Barnabas kulki useamman vuoden Paavalin rinnalla, ensin ehkä vähän edellä, sitten rinnalla ja sitten taustalla. Tässä on kuva siitä, kuinka varustaminen hengellisessä elämässä parhaimmillaan tapahtuu. Miten opetuslapseuttaminen tapahtuu.

Tätä on käsitykseni mukaan aivan liian vähän meidän keskuudessamme tai ylipäätään Suomen kristittyjen elämässä.

Opetuslapseuttaminen on kyky ja taito, joka meidän tulisi oppia ja soveltaa käytäntöön.

Seurakunnan tehtävä on varustaa pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen.

13. Millaista ohjausta olet saannut opetuslapseuteen?

14. Millaista ohjausta olet antanut opetuslapseuteen?

15. Millaista ohjausta tarvitsisit tähän tehtävään?

7. Merkittävä linjaus - ympärileikkauskiista

Barnabaskin on mukana niissä vaiheissa, jossa pohdittiin missä määrin pakankristittyjen tuli noudattaa Mooseksen lakia.

Antiokian seurakuntaan tuli Jerusalemissa väkeä. He opettivat ympärileikkauksen välttämättömyyttä pelastuksen ehtona.

Ympärileikkaus oli asetettu jo Aabrahamin ajoista Jumalan ja juutalaisten välisen liiton merkiksi. Jokaisen juutalaisen poikalapsen siittimestä tuli leikata pois esinahka kahdeksan päivän ikäisenä.

Ja tämä on minun liittoni sinun ja sinun jälkeläistesi kanssa; pitäkää se: ympärileikatkaa jokainen miehenpuoli keskuudessanne. Ympärileikatkaa esinahkanne liha, ja se olkoon liiton merkki meidän välillämme, minun ja teidän.

1. Moos. 17:10-11

Ympärileikkausten välttämättömyydestä syntyi riita. Paavali ja Barnabas väittelivät kovasti tätä ympärileikkausoppia vastaan. Niinpä Antiokiasta päätettiin lähettää Barnabas, Paavali ja joitakuita muitakin kysymään neuvoa tähän kiistaan Jerusalemin seurakunnan vanhimmilta ja apostoleilta.

Ja kun he saapuivat Jerusalemiin, niin seurakunta ja apostolit ja vanhimmat ottivat heidät vastaan; ja he kertoivat, kuinka Jumala oli ollut heidän kanssansa ja tehnyt suuria.

Mutta fariseusten lahkosta nousivat muutamat, jotka olivat tulleet uskoon, ja sanoivat: "Heidät on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia."

Niin apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.

Apt 15:4-6

Asian tiimoilta käytiin paljon väittelyä. Pietari kertoi kuinka Jumala valitsi hänen kauttaan kertoa pakanoille ensimmäistä kertaa evankeliumin ja kuinka he täyttivät Pyhällä Hengellä ja tulivat uskoon. Sitten he kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, kuinka suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanoiden keskuudessa heidän kauttansa.

Keskustelun loppuksi Jaakob vetää asian yhteen ja tekee ehdotuksen uskoon tulleita pakanoita koskien. Tämän ehdotuksen apostolit ja vanhimmat hyväksyy. Tämän päätöksen viejiksi valitaan Barnabas ja Paavali, sekä Jerusalemissa heidän mukaansa lähti Juuda ja Silas. Päätös kuuluu seuraavasti.

Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät: että kartatte epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta. Jos te näitä vältätte, niin teidän käy hyvin. Jääkää hyvästi!"

Apt 15:28-29

Sovellus;

Meidänkin ajassamme on oppeja, jotka asettavat pelastuksen ehdoksi Mooseksen lain noudattamisen. Se on hyvin surullista ja sen tien päässä on lain synkeä ja rankka orjuus. Jeesus sanoi ettei hän tullut kumoamaan lakia, vaan täyttämään sen.

Jos turvaamme Kristukseen, niin laki katsotaan täytetyksi kohdallamme.

Jeesus sanoi, "Se on täytetty!" Jeesus täytti lain käskyineen, että me voisimme palvella Jumalaa hengen uudessa olotilassa.

Kun vaellamme Hengen voimassa ja voimasta, voimme toteuttaa sen mikä laissa on tärkeintä, oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden (Matt 23:23).

Ihmiselle on hyvin luontaista rakennella omia teitä Jumalan luokse ja armon vastaanottaminen sotii järkeämme ja ansainta logiikkaamme vastaan. Mutta niin se vaan on, että me pelastumme yksin armosta uskon kautta.

16. Turvaatko yksin Jeesukseen vapahtajanasi, syntiesi sovittajana ja onko Hän herrasi?

Jos nyt ymmärrät ettet ole Jeesuksen seuraaja ja haluat lähteä häntä seuraamaan, rukoile kanssani.

Herra Jeesus Kristus.

Uskon ja ymmärrän että olet kuollut syntieni tähden.

Olen syntinen ihminen, anna minun syntini anteeksi.

Tahdon lähteä seuraamaan sinua.

Kääntyä pois omantahdontieltä sinun tahtosi tielle.

Kiitos että saan uskoa syntini anteeksi.

Aamen.

Jeesuksen seuraajana hakeudu toisten uskovien yhteyteen, että voit kasvaa hänen tuntemisessaan.

Palataan vielä Barnabaan vaiheisiin...

8. Tavallisia miehiä

Tämän keissin jälkeen Barnabas ja Paavali olivat joitakin päiviä Antiokiassa opettaen ja julistaen Herran sanaa. Kunnes kutsumuksen polte ja Pyhän Hengen voima laittoi taas liikkeelle.

Mutta muutamien päivien kuluttua Paavali sanoi Barnabaalle: "Lähtekäämme takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa, katsomaan veljiä, miten heidän on."

Niin Barnabas tahtoi ottaa mukaan Johanneksenkin, jota kutsuttiin Markukseksi.

Mutta Paavali katsoi oikeaksi olla ottamatta häntä mukaan, koska hän oli luopunut heistä Pamfyliassa eikä ollut heidän kanssaan lähtenyt työhön.

Ja he kiivastuivat niin, että erkanivat toisistaan, ja Barnabas otti mukaansa Markuksen ja purjehti Kyproon. Apt 15:36-39

Mielestäni edellä kuvatut tapahtumat osoittavat Paavalin ja Barnabaksen "tavallisuuden" ja hyvä niin.

Helposti aika kulta muistot ja nostamme niin Paavalin kuin Barnabaksenkin jalustalle, ikään kuin he olisivat yli-ihmisiä. Yhtä lailla heillä oli omia kasvuhaasteitaan. Toisen käytös ja ajattelu ei aina mätsännyt omien kanssa.

Barnabaksella riitti tässä kohtaa kärsivällisyyttä Markuksen suhteen.

Paavali oli kärsimättömämpi ja hän halusi "valmiimpia" kavereita rinnalleen.

Sovellus;

Jumala käytti ja käyttää edelleen inhimillisiä ihmisiä työtovereinaan.

Meidän ei pidä jäädä voivottelemaan omaa vajavaisuuttamme tai puutteitamme.

Jumala voi ja haluaa käyttää meitä puutteistamme huolimatta.

Muista, Jumala toimii kauttasi itsestäsi huolimatta.

Olen paljon kipuillut oman vajavaisuuteni ja kypsymättömyyteni kanssa.

Usein olen kuitenkin saanut huomata sen, että Jumala toimii kauttani, minusta huolimatta. Kyse ei ole niinkään minusta ja elämästäni oman napani ympärillä.

Kyse on Jumalasta, hänen iankaikkisesta suunnitelmastaan ja hänen valtakunnastaan.

Kiitetty olkoon Herra, joka on katsonut meidät ihmiset arvolliseksi uskomaan ja julistamaan Hänen evankeliuminsa ja vieläpä tekemään Hänen tekojaan.

17. Miten suhtudun omaan vajavaisuuteeni? Estääkö se minua palvelemasta Jumalaa ja lähimmäisiäni?

Paavalin edesottamuksista tästä Raamatun kohdasta eteenpäin voimme lukea vielä myöhemmin apostolien teoista. Barnabaan vaiheista ei Raamattu enää kerro sen enempää. Joskin 1. Korinttilaiskirjeestä voimme päätellä että vielä sen kirjoittamisen v 52-54 aikoihin Barnabas on ollut mukana evankeliumin työssä.

Paavali mainitsee Markuksen usein kirjeissään, luetaanpa niistä.

9. Merkittävä vaikutus

”Teille lähettää tervehdyksen Aristarkus, minun vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita - jos hän tulee teidän tyköne, niin ottakaa hänet vastaan”
Kol 4:10

Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas, jotka ovat minun työtovereitani.
Filem. 24

Luukas yksin on minun kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle hyvin tarpeellinen palvelukseen. 2. Tim 4:11

Markuksesta on tullut noita jakeita kirjoitettaessa Paavalin tiimin jäsen. Selkeästi erimielisyys Markuksen kelpoisuudesta palvella jäi väliaikaiseksi. Todennäköistä on, että Barnabaksella on ollut Markuksen mentoroinnissa merkittävä rooli.

Tämä sama Markus on myös hyvin suurella todennäköisyydellä kirjoittanut Markuksen evankeliumin, mahdollisesti Pietarin kertoman pohjalta.

Markuksen palelustyön vaikutukset ovat olleet tärkeässä roolissa evankeliumin leviämisen kannalta.

On huikeaa todeta, millainen vaikutus Barnabaan palvelutyöllä on ollut.

Hän oli rohkaisija ja kehoittaja. Rohkaisun merkitystä vois tuskin ylikorostaa. Barnabas oli keskeinen henkilö, joka vaikutti Antiokian seurakunnan syntyyn. Hän vaikutti Paavalin kutsumuksen toteutukseen sekä siihen että Markuksesta tuli ensimmäisen evankeliumin kirjoittaja.

Tertullianus (155-230 jKr, elänyt kirkkoisä) ja jotkut länsimaiset kirkkoisät pitävät Barnabasta Hebrealaiskirjeen kirjoittajana.

Kypron sekä myös Milanon kirkko väittää olevansa apostoli Barnabaan perustama.

Sovellus;

Mitä tästä kaikesta voisimme vielä ammentaa itsellemme.

Ei väheksytä niitä tehtäviä, joilla palvelemme Jumalaa.

Suurin ja merkittävin osa Jumalan valtakunnan työstä tehdään poissa parrasvaloista.

Rohkaistaan toisiamme, iloitaan toisten menestyksestä ja sitoudutaan uskon sisariin ja veljiin heidän rakentumisekseen.

18. Millä tavoin Barnabaan elämänvaiheet ja palvelustyö puhuttelee sinua?